

« Н. Превъсходителство! попита вратарьтъ очу-
денъ.

— Да, отговори Пикильо сърдито, Н. Превъсходи-
телство герцога Уседа; трѣба непременно да му го-
вориж за една домашна работа която интересува са-
маго него.

— Господине! отговори вратарьтъ важно, само вий
не знаете че преди четири дни още Нег. Превъс-
ходителство отиде въ Валядолидъ, дѣто са намѣрва
дворьтъ. »

Пикильо останж като грѣмнжтъ. Какво да стори
сега? Фернандо д'Алвайда не бѣ са върнжлъ; отъ ко-
го да поиска съвѣтъ? Той пакъ отиде при Казилда.

Когато влѣзе въ дугеня, господинъ Казолета са
занимаваше съ нѣкаквы бързы приготвенія : пред-
лежѣше да са приготи поскоро единъ ковчежець съ
заржчаны ароматы. И тѣй Пикильо можи спокойно да
са разговори съ г-жа Казолета въ заднята часть на
дугеня.

« Герцогьтъ замнжлъ, рече ѣ той; отишьлъ въ
Валядолидъ; боѣкса да ма не лѣжжтъ пакъ.

— Не! сега са научихмы и ный, немай сумнѣние.

— А пакъ непременно трѣба да го видѣж; пред-
лежи за щастіето ми, за бжджцето ми, за сичкото ми
сществованіе.

— Иди тогасъ въ Валядолидъ.

— Да направѣж още четиресеть левгы пжтъ!

— Що вреди?

— Немаше да са двоумѣж, ако да знаяхъ че ще
сполучж; но мыслиж че и тамъ ще намѣрѣж сжщитѣ
затрудненія, сжщитѣ пречкы. Какъ да стигнж до го-
лѣмыя оногози велможа! Може да е потрудно да го
видѣж въ Двора, отъ колкото въ Мадритъ, дѣто нема
какво да прави. Кой ще ми помогне, кой ще ма вве-
де въ стаята му, за да мож да му поговорѣж частно?
А пакъ туй е желаніето ми, тѣзи нужда имамъ; кой
слѣдователно пріятель съ доста вліяніе, чіе доста
силно покровителство ще са натовари съ сполуката
на цѣльта ми? Има ли нѣкое таквози?

— Може бы! отговори Казилда.